



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **P. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 8. 2015, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 6. 8. 2015, č. j. byly zamítnuty námitky žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2015, č. j. 755 409 4295 a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 22. 6. 2015 odňala žalovaná žalobkyni ode dne 8. 7. 2015 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“), neboť podle posudku OSSZ Hodonín ze dne 11. 6. 2015 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesu její pracovní schopnost pouze o 15 %.

Proti rozhodnutí podala účastnice řízení námitky ze dne 1. 7. 2015 doručené žalované dne 8. 7. 2015, o nichž bylo rozhodnuto žalovanou dne 6. 8. 2015, č. j., rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobou ze dne 5. 10. 2015 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 6. 10. 2015, domáhala se žalobkyně zrušení přezkoumávaného rozhodnutí s odůvodněním, že ve věci nebyl správně zjištěn skutkový stav věci, zdravotní stav je sice popsán správně, ale nebyl správně posouzen a vyhodnocen. Měla za to, že lze v jejím případě prokázat stav se středně těžkým funkčním postižením dle kapitoly II, oddílu A, položky 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 35 % až 45 %. Uvedla, že její pravá horní končetina po jakékoli byt' jen sebemenší zátěži otéká, bolí a tvoří se na ní různé novotvary (plošné gangliomky), které jsou v současné době diagnostikovány, mající souvislost se zatěžováním končetiny. Rovněž hybnost končetiny je omezena.

Navrhla proto, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí ve věci.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 27. 10. 2015 navrhla, aby ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, byl proveden důkaz posudkem příslušné PK MPSV ČR, která dostatečně a objektivně posoudí její zdravotní stav a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Hodonín bylo zjištěno, že v rámci kontroly invalidity dne 11. 6. 2015 byl posouzen zdravotní stav jmenované, následně vypracován posudek, dle kterého dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je zapříčiněn onkologickým onemocněním pravého prsu s provedenou adjuv. chemoterapií a následnou parciální mastektomií (dne 18. 3. 2014) s ukončenou radioterapií v srpnu roku 2014. Onemocnění je v remisi, trvá dispenzní péče. Zdravotní stav je stabilizovaný. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1 b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Učiněný závěr zněl, že posuzovaná není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp.

Žalobkyně podala dne 8. 7. 2015 námitky, v důsledku kterých žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, za tím účelem nechala vypracovat posudek ČSSZ - pracoviště Brno ze dne 28. 7. 2015. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace přiložené žalobkyní k námitkám (onkologické vyšetření MUDr. Z., Masarykův onkologický ústav Brno ze dne 17. 6.

2015, zpráva vypsaná praktickou lékařkou MUDr. Š. ze dne 30. 6. 2015) a vlastním vyšetřením jmenované dospěla lékařka k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení byl určen stav po parciální mastektomii pravého prsu s proběhlou aktivní onkologickou léčbou do srpna roku 2014, s trvající kompletní remisi onemocnění bez nutnosti další léčby s dispenzární péčí na odborném pracovišti. S popisem lehkého otoku v horní části pravé paže s lehkým omezením hybnosti ve smyslu elevace, hodnotila lékařka LPS ČSSZ stav odlišně, a to vzhledem k průběhu onemocnění, dosavadní léčbě a rozsahu objektivního nálezu dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v horním rozmezí při přihlédnutí k pracovní dělnické profesi. Ostatní vyjmenovaná zdravotní postižení nemají vliv na posudkové hodnocení. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 25 % a neodpovídá invaliditě. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkazem posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 4. 2016. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru interní lékařství a onkologie hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti a na základě podkladové dokumentace, a to spisu OSSZ Hodonín, zdravotní dokumentace i lékařským zprávám přiloženým k žalobě, které byly uvedeny v posudku, jež byl oběma stranám doručen, bylo prokázáno, že u žalobkyně bylo zjištěno onkologické onemocnění – karcinom pravého prsu v roce 2013, byla zahájena neadjuvantní chemoterapie, následně byla realizována adjuvantní radioterapie do srpna roku 2014, poté bylo dosaženo kompletní remise. Byla-li žalobkyně uznána invalidní ve III. stupni v červnu roku 2014, bylo tak činěno z důvodu zjištěného onkologického onemocnění a jeho probíhající a neukončené léčby. Při kontrolní lékařské prohlídce v červnu roku 2015 byl zdravotní stav zhodnocen jako stabilizovaný a v remisi a třetí stupeň invalidity byl oduznán. Objektivně při onkologických vyšetření byla u posuzované opakovaně konstatována celková remise onemocnění. Od června roku 2015 byl konstatován mírný otok pravé horní končetiny v oblasti paže a omezená hybnost při pohybu nahoru, byla jí doporučena práce mimo směnný provoz a mimo provoz se zvýšenou zátěží horních končetin. Od září roku 2015 začala pracovat jako dělnice v textilním průmyslu na směnný provoz se zvedáním těžkých břemen, tedy zcela mimo doporučení ošetřujícího onkologa. Funkce pravé horní končetiny není podstatně omezena, je omezena pouze její zatížitelnost pro činnosti zvýšeně fyzicky náročné. Z výše uvedeného vyplývá, že po léčbě karcinomu prsu po provedené parciální mastektomii a po onkologické léčbě v trvající celkové remisi je jmenovaná od srpna roku 2014 s interní kompenzací, stabilizovaným stavem výživy a s přetrvávající lehkou elevací jaterních enzymů. Asi od června roku 2015 si stěžovala na pozátěžovou bolestivost pravé horní končetiny s omezenou pohyblivostí, potenciace potíží je od září roku 2015, jak však již výše uvedeno pro nevhodné pracovní zařazení. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla posudková komise k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po léčbě onkologického onemocnění s reziduálním lehkým postižením. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly II oddíl A, položka 1b) dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, kde je rozpětí 15 až 25 %. S ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti (prodavačka, šička, dělnice úklidu, čišnice) byla zvolena horní hranice tohoto rozpětí. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zdp.

V předmětné věci bylo nařízeno soudní jednání dne 4. 8. 2016, žalobkyně se nedostavila, doručení nebylo vykázáno, proto jednání bylo odročeno na den 15. 9. 2016, žalobkyně opětovně se nedostavila, ač byla řádně a včas předvolána, jak vyplývá z doručenky vykázané dne 10. 8. 2016. Soud proto jednal v její nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované vzhledem k posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 4. 2016 navrhla zamítnutí žaloby.

Právní názor Krajským soudem v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 6. 8. 2015 splňovala podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, a spočívají v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobkyně, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Brojí-li žalobkyně proti tomu, že její zdravotní stav byl posuzován rozporně, Krajský soud v Brně se s touto námitkou neztotožňuje.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je stav po léčbě onkologického onemocnění s reziduálním lehkým postižením, který byl podrobně a přesvědčivě popsán v obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 4. 2016. Dle názoru soudu posudková komise podrobným způsobem a důsledně zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, z něhož poté soud vycházel, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje na výše uvedené ohledně toho, že při posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Jednotlivé výše popsané posudky zdravotní stav žalobkyně popsaly v podstatě shodně s tím rozdílem, že lékařka ČSSZ pracoviště Brno i posudková komise MPSV ČR v Brně charakter, závažnost a intenzitu onemocnění podřadili sice shodně pod kapitolu II, oddíl A, položky 1b), avšak nikoliv v dolním rozmezí 15 %, nýbrž v rozmezí 25 %, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje průkaznost dosažené kompletní remise zjištěného onemocnění. Z uvedeného vyplývá, že žádný z uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobkyně již není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzované nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, přičemž jeden z posudků (posudek OSSZ Hodonín) obsahuje dílčí odlišnost od ostatní, pouze pokud se týká rozsahu poklesu pracovní schopnosti, pak nelze vytknout žalované nesprávné skutkové i právní vyhodnocení. Soud dále poukazuje i na to, že povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 4. 2016 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzované ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobkyně vznesených v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků nepřiznává náhrada nákladů řízení (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 15. září 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová